

bodo malo zdačni, jeseni bo rano mraz in decembra bo nastala huda zima do februarja prihodnjega leta. Letina ne bo preslaba, prirastlo bo vsakega pridelka nekaj, le za vino ne kaže dobro, čeravno bi utegnili se kabrnkov mnogo naleči! Sadja bo v nekib krajih mnogo, v drugih srednje, in v tretjih nič. Poleti bo malo neviht ali budih ur. Jeseni se bo prikazalo mnogo mišij. Sploh leto 1879. bo podobno letom 1837. 1844. 1851. 1858. 1865. in 1872. Tako prorokuje 100letni koledar. Bodemo videli, ali bo kaj zadel ali ne!

Živinska kuga pri goveji živali prikazala se je jako hudo na Pruskem. Vsled tega so Holandci, Belgijanci, Francozi in Angleži meje zaprli vsem govedom, ki bi se tje imele vvažati iz Nemčije. To je Bismarka tako razgnjevalo, da hoče tudi on meje zapreti, ne samo proti Rusiji, od koder je kužna bolezen prišla, ampak tudi proti Avstriji. Pravi, da se v Avstrijo vvažajo brez zdatne varnosti ruska in rumunska goveja živina. To je sicer nekoliko res, ker Dunajčani zavolj mesa preveč branijo oster zapor ruske in rumunske meje! Vendar zapor nemške meje bi našim živinskim kupcem veliko škodil, cena bi pri govedah znatno pala. Zato bodo ministri naposled vendar prisiljeni mejo proti Rumuniji in Rusiji popolnem zapreti.

Pravico ribiti v Muri hoče štajersko ribarsko društvo celó v svojo oblast dobiti in potem za umetno pomnoženje rib v tej reki skrbeti!

Skušn čebolerejec bil je nekde srenjski župan. Dva posestnika imata bučele. Naenkrat se eden panj roji in mladi roj se vsede na bližnje drevo. Obadva posestnika si ga svojita. Prepirajé se, prideta k županu. Ta pa hitro vé, kaj mu je storiti, da pravdo pravično razsodi. Gre in pogrne roj v slamnat koš, mu pri tem vzame matico in jo skrije. Zapuščene bučelice začnejo sedaj koš zapuščati in letijo vse k staremu panju, iz katerega so se bile izrojile. Lastnik je najden. Župan spusti matico v panj in drugi den izleti mladi roj tako, da ga je pravi lastnik lahko dobil!

Sejmovi na Štajerskem. 7. januarja Maribor; 11. jan. Ptuj.

Sejmovi na Koroškem. 11. jan. Milstadt; 13. jan. Beljak, Pliberk, Strassburg 13.

Dopisi.

Iz Maribora. (Blago delo -- novi mirodvor -- prusaštvo -- dijaško društvo). Gospejska družba je napravila 23. t. m. ubogim šolaricam, ki jih ima na svoji skrbi, bogato obdarovana jaslica pri šolskih sestrah, pri katerih te deklice v šolo hodijo. Blizu 200 otrok je bilo z zimsko obleko in z obutljo obdarovanih. Gospé same so v ta namen miloščno po mestu nabirale. Tudi mil. knez in škof so to mično slo-

vesnost obiskali, in za obutelj podarili 30 fl. Bodi v imenu ubogih otrok vsem dobrotnikom izrečena najsrčnejša zahvala! — Od 1. januarja naprej bodo mariborske mrlične začeli daleč iz mesta nositi ali voziti na novi mirodvor v Pobrežah tje doli proti Digošam, če bo namreč do te dobe c. k. namestništvo potrdilo novi pokopni in plačilni red za pokapanje mrličev. Ovi red je sestavil baron M. Rast, mestni zastop pa odobril. Pokopališče je za vse brez ozira na verstvo, tedaj za katoličane, luterance, Jude, itd. Navadni grobi ostajajo na miru 10 let, grobi z železnimi križi ali ploščami zaznamovani 15 let, kupljeni grobi 25 let. Za grob prve vrste se bo tirjalo 1 fl., druge 5 fl., tretje 15 fl., četrte 50 fl., pete pa 50 kr. Pokopiču bo se trebalo plačati po 1 fl. 10 kr. — Ko so vojaki našega regimenta štev. 47. Hartung obhajali svoj slovesni vhod, bilo je mesto lepo ozalšano in po ulicah bilo je mnogo zastav izobešenih, večidel samih štajerskih in cesarskih, prusaško-nemške izobešili so samo pri trgovcu Čampi in mestjani Naskotu. Mislimo, da niso vedeli, kaj pomeni prusaško-nemška zastava? Sedaj menda, ko je poslanec Schönerer svojo prusaško izdajalstvo v državnem zboru izjavil, bodo uže vedeli, in nadajamo se, da ne bodo nikoli več žalili avstrijskega domoljuba. Štajerci, Slovenci in Nemci, nečemo nič vedeti o pruskem cesarju, mi ostanemo zvesti svojemu avstrijskemu cesarju! Pruske zastave so nam gnjus in znamenje izdajalnih, judeževih nakan! — Podpirovalno društvo za gimnazijske dijake imelo je lani 1157 fl. dohodkov in samo 727 fl. potroškov, društvo za realkine dijake pa 946 fl. dohodkov in samo 155 fl. stroškov. Čudno, ali je zmanjkalo dijakov podpore potrebnih ali vrednih!? Čemu se denar pobira, če ne v hitro podporo?

Iz Gradca. (Deželnege zbor) vvažni sklepi bilo so še sledeči: 1) Vlada naj bi se odločila, da se vpelja postava zoper oderube, ki prevelike obresti zahtevajo, in pa zoper take, ki na posestvo, kedar bi se imelo prodati, tako poškodujejo, da upniki škodo trpijo. 2) Deželni odbor ima pazljivo gledati: a) da srenjski odbori nepotrebnih stroškov ne delajo in kedar jim je treba za kako doklado prositi, naj to natanko dokažejo; b) da se poizve, na kak način se srenjsko posestvo, bodi si kak gozd, njiva, travnik ali druga, srenji v prid obrača. 3) Deželni odbor naj vlogo na to pripraviti, da se živinski zdravniški primerno pomnoži. 4) Sklep, po katerem se deželni odbornikom in učiteljem, kedar morajo k vojakom iti, plača dostojno vredí. 5) Vsi prejšnji sklepi, po katerih se je deželni odbor kaj denarja dovolilo, ki se še pa do zdaj porabil ni, so odločeni. 6) Za vse izredne stroške ima deželni odbor vsako leto od deželnege zbora dovoljenje dobiti. 7) Deželni odbor se naloži načrt narediti, da se brez kaké škode za ljudski blagor deželni stroški zmanjšajo in da bodo z dohodki v enaki meri. 8) Od pive in žganja se naj vpeljajo doklade za deželni

potrebe. 9. Za leto 1879. se ne smejo posestnikom davki za deželno doklado zvišati, pač pa se naj od vžitine krčmarjem in mesarjem 8 % doklade naloži, da se poravna primanjkljaj od 1.819.248 fl. Pri obravnavi tega sklepa je bila huda borba. Nasprotniki niso pomislili, da ne plačujejo samo krčmarji in mesarji tega davka, temveč tudi vsi drugi, ki v krčmi vino pijejo ali pri mesarju meso kupujejo. Leži ga vsak po malem plačuje, kakor pa kmet, ki bi moral naenkrat veliko večje davke plačati. Posebne zasluge si je pri tej obravnavi pridobil gosp. Lohninger, ki se je mnogo trudil s številkami natanko dokazati, da je taka doklada še najboljša. 10. Sklep, da se odpravi postava, po kateri mora notar potrditi resničnost podpisov na pismih, ktera pridejo z zemljiščno knjigo v dotiko. Za vse te predloge so glasovali slovenski poslanci ko en mož. Glasovali pa so tudi zato, da bi se ne smeli ljudje, posebno nimaniči ali telesno in duševno slabotni, ženiti brez dovoljenja srenjskega odbora ali župana. Ta predlog je propal, ker se še ni zadostno število liberalcev svojih krivih načel iznebilo, pa le kaki trije glasovi so manjkali, da se ni sprejel. Pamet jih le po malem srečava! Druge sklepe, katerih je za vsem okoli 200 bilo, navajati, mislimo, ni potrebno, ker za nas Slovence kake posebne važnosti nimajo. Opomniti je še to, da so krajni šolski sveti v Št. Pavlu, v Št. Petru in na Polzeli, vsi v Savinjski dolini, prosili, naj bi se njihovi otroci silili po osem let v šolo hoditi, kakor da bi jim kdo branil otroke v šolo pošiljati, dokler hočejo. Tem nasproti je pa 18 srenj iz gornjega Štajerskega prosilo, naj bi se njihovi otroci ne silili več kakor 6 let v šolo hoditi. Kako je to prišlo, da so edini ti trije posavinjski krajni šolski sveti za take reči prosili, ktere so tako majni in katerih se drugi le znebiti želijo, tega po naši pameti nikakor ne moremo razumeti. Imajo kake tehtne uzroke, pa jih svetu povedati ne moremo. Može, le povejte jih, če so kaj vredni, vna se bodo znabiti posnemali, da ne boste sami rošnje pred durmi deželne zbornice stali!

M. Ž.

iz Celja. (Čitalnica — gospd. Geiger — nesreča.) Naša čitalnica kaže živahnije življenje, kakor je bilo prejšnja leta. Naročila si je ob novem letu 17 raznih novin in listov. Pri volitvi novih odborov dobila je v odbor najvrliših mož, ki dajejo poročstvo srečnemu, uspešnemu delovanju, to tem bolj, ako se celjski Slovenci začnejo bolj za njo boriti. Novi odbor kaže to-le razvrstenje: g. dr. Josip Srnec, predsednik, č. g. prof. Ivan Kralj, namestnik, mestni kaplan č. g. J. Žičkar, tajnik, g. prof. in deželni poslanec M. Žolgar, blagajnik, g. učitelj Lever, knjižničar, nadaljni odborniki so: g. dr. St. Kočevar, cesarski svetovalec, g. dr. Filipič, koncipijent, g. Ivan Žuža, rudar, g. Fr. Krašovic pozlatar. G. dr. Kočevar je čitalnici daroval 20 fl., za katero blagodušno darilo se mu je odbor prisrčno zahvalil. — Dne 23. dec.

je umrla gospodična Jožefina Geigerjeva, hči ranjega knjigarja Jožefa Geigerja. Ta mož je v Celje prišel iz Teplna na Českem l. 1820. in je tukaj močno bogat postal. Začel je tržiti s papirjem in peresi, poznej je tudi knjige vezal in z njimi tržil. Od duhovnikov je veliko denarja spečal. Bil je pa zgled poštenosti, marljivosti in varčnosti. Ko je pred nekaterimi leti umrl, zapustil je vse premoženje edinej hčeri Jožefini, ki je pa ostala samica. Sedaj je tudi ta umrla in postala velika dobrotnica naše do sedaj zapuščenjej nemškej cerkvi. Vse premoženje — po odbitih stroških za uboge, dobre namene, za pogreb — se ceni na 150.000 fl. Prvo tretjino dobi očetova, drugo materna rodbina, tretjo pa nemška cerkva, tedaj kakih 50.000 fl. Sedaj bo zapuščena cerkva lahko popravljena in z dozidanim zvonikom, krasnim zvonilom, novimi orglami oplešana, tudi njeni nemški pridigar zamore dobiti prijetno stanovanje. Mesto sme blagej darovnici tem bolj hvaležno biti, ker samo ne more svoje cerkve popraviti. Preveč tiči v dolgovih. Celjskej hranilnici je mesto dolžno 100.000 gld. Hranilnica želi denar imeti nazaj. Vsaj tako se da misliti, ker uže več mesencev mestni župan, znani dr. Neckermann, celó po Gradcu denarjev išče. Geigerjevo knjigovezarno in prodajalnico je prevzel g. Dreksler, ki je lutovec. — Zvečer 17. dec. si je sadovni trgovec Brinčič v svojej prodajalnici vtric kasarne z ogeljem zakuril ter potem zaspal. Dim ga je v noči zadušil. Drugo jutro so ga najšli uže mrtvega!

Od sv. Križa pri Ljutomeru. (Vojaki-odrtija.) Iz naše fare je tudi več vojakov, ki so v Bosni bili v vojski zoper Turka pa se po sijajnih zmagah in slavnem osvobojenju kristijanov srečno vrnoli na svoj dom. V zahvalu večnemu Bogu, da jim je dal vse srečno prestati, imeli so na sveti den slovesno pozno sv. mešo, pri katerej so hrabri junaki ponižno svetili. Prizor bil je genljiv in spodbudljiv! Vsi pa se veselimo in smo ponosni, da štejemo med seboj takih korenjakov! V 50. štef. „Slov. Gospodarja“ sem bral o Ljubljanski hranilnici, ka ima ona toliko gotovine, da ne vedó kam z denarji. Taka hranilnica bi nam tukaj gotovo dobro služila, čeravno imamo v Ljutomeru tudi hranilnico. Vsaj jih potem toliko izmed naših posestnikov nebi prišlo na boben, kakor sedaj, ko hodijo v Gradec po denarje. Tu morajo od 100 fl. na posodo vzetega kapitala platiti za 30 fl. obresti ali činza, to pa še naprej. V 3 letih pride kmalu toliko obresti, kakor kapitala. Bog nas varaj takih denarjev na posodo. Ta gospod (? Ured.) je uže marsikoterega iz posestva spravil s svojim oduštvom!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Policija je baje izvedela, da je nek socialista iz Nemškega bil na poti v Budapešto, da bi našega cesarja usmrtil; žandarje